

Publicerad 2009-11-22 11:51 av Ingela Svenson

Glasklara

Drillande kantater, i silverslingor

Glasklara som evighetstankarna

Följer sina vindlande vägar

Upp på vindarna, sen ner, i den djupa
källargrunden

Vågor av svartgrönt väsen, rullar och dånar

Stilla stilla, sjunger jag, till en magisk pianomelodi
som hittar vägen upp och ut genom takfönstret

Månskäran, en eldstunga hänger där,
över en otydlig stormhorisont
som ett gyllene kohorn
som en mandarinklyfta

Eldar brinner oftast där vi tänder dem

Men stundom händer det att vi antänds
av de eldar som brinner självmant

Om vi öppnar dörrarna, helst
på vid gavel så att inget hindrar

Elykten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten